

תת"ע 7912/04/20 - מדינת ישראל נגד זרצקי ירוסלב

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 7912-04-20 מדינת ישראל נ' זרצקי ירוסלב
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זרצקי ירוסלב

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם אשר בפני מואשם כי ביום 24.3.20 בשעה 12:49, נהג במהירות של 169 קמ"ש בקטע דרך בו מהירות המקסימאלית המותרת הינה 110 קמ"ש, עבירה בניגוד לתקנה 54(א), לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

אין מחלוקת בדבר המצאות הנאשם במקום ברכבו ובדבר כיוון הנהיגה. עיקר טענת הנאשם הינה כי לא עבר על המהירות המותרת.

פרשת התביעה

ע"ת 1 עידן כהן

שוטר בסיירת תנועה אופנועים, השוטר ערך את הדו"ח (ת/1), כן הוגש סרטון מצלמת גוף שצילם השוטר (ת/2) ודו"ח כיול, המשך לדו"ח כיול, כרטיס המכשיר, טופס ביקורת תקופתית, תע"צ תקינות, תע"צ כיול, תעודת כיול (ת/3).

העד מספר כי עמד בימין הדרך לצד אופנועו, והבחין ברכב הנאשם אשר הגיע מצפון, בנתיב ה-3 מתוך 3 מימין. רכבו של הנאשם נמדד על ידו באמצעות מכשיר הממל"ז, כאשר הוא נוסע במהירות של 169 קמ"ש (לאחר הפחתה). העד החל ליסוע אחר רכבו של הנאשם תוך הפעלת אמצעים, אחר הרכב עבר לנתיב 2 משמאל וכאשר השוטר נסע לצידו, הורה לו לעצור בצד. העד ציין בדו"ח כי בעת הלזירה הייתה לו ראות טוב ללא גורמי הפרעה וכי המשיך ושמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם עד עצירתו, אז הסביר לנאשם את נסיבות העבירה.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי בזמן שלקח מהנהג רישיונות, סובב את ממל"ז לכיוונו והציג לנהג את הנתונים של הממל"ז.

עמוד 1

בתגובה לטענת הסנגור לפיה הנאשם הנהג טען שיצא לעקיפה, השיב העד כי זיהה את הנהג בנתיב 3 מתוך 3 ובנתיב זה לזר אותו. טענת הנהג כי יצא לעקיפה מתייחסת לפרק נהיגה אחר ולא לזמן הלזירה.

לדברי העד ממקום הלזירה עד מקום עצירת הרכב נסע כ-2 ק"מ. הסנגור טען באוזני העד כי בהיעדר אפשרות לראות בסרטון שאכן היה קשר עין רצוף כי לא רואים את רכבו של הנהג בתחילת הסרטון אין וודאות שאכן הרכב שעצר הוא הרכב שלזר ולא נסע בכביש רכב דומה. על כך השיב העד כי בעת הלזירה המרחק בינו לרכב היה 132.7 מטרים, הממל"ז היה בתלה צוואר, והוא עמד צמוד לאופנוע, היות והאופנוע מהיר, יש לו את היכולת ללזז, לראות לעלות לנסוע לאופנוע תוך כדי קשר עין ולעצור. מוסיף העד ואומר כי אם היה לו ספק שזה לא הרכב שלזר, לא היה רושם את הדו"ח.

העד ציין כי ראה את הרכב ללא גורמי הפרעה, מדובר בכביש 4 שהינו כביש פתוח שניתן לראות בו למעלה מקילומטר ממקום הימצאו, וכי היה לו שדה ראייה רחב נקי וברור.

עוד ציין כי לא זיהה שעצר במקום אופנוע נוסף ואמנם הנאשם הפנה אותו לכך שהיה במקום אופנוע נוסף ולפיכך הסביר לנאשם את הנוהל לגבי אופנוע.

ובתגובה לטענה כי קיים סיכוי לא קטן שלזר רכב אחר עמד העד על דבריו והשיב שכפי כתב בדוח בצורה מאוד ברורה, לזר את רכב הנאשם והסביר לו את העבירה כפי שרואים בסרטון.

פרשת ההגנה

הנאשם העיד כי נסע בנתיב הימני ויצא לעקיפה לנתיב השמאלי, כאשר בנתיב השמאלי לפניו נסע אופנוע, לאחר שחזר לנתיב הימני הגיע אליו אופנוע המשטרה והורה לו לעצור בצד.

לדבריו בזמן האירוע הכביש היה עמוס וכי בשעה שעצר בצד, גם האופנוע שנסע לפניו עצר למשך דקה-שתיים.

הנאשם הפנה את השוטר לכך שהמהירות שנמדדה היא מהירות האופנוע, אולם השוטר התעלם מכך.

לטענתו הוא לא הבחין שהשוטר לוזר אותו.

בחקירה נגדית אישר הנאשם כי אינו חולק על כך שנהג ברכב במקום ובזמן המצוינים בדו"ח וכי בחלק מהזמן נסע בנתיב השלישי השמאלי.

בתגובה לטענה כי הכביש לא היה עמוס והדבר נראה גם בסרטון, השיב כי אמנם על פי התמונה הכביש נראה ביום כיפור, אך התמונה לא ממחישה את מה שהיה בכביש...

לשאלת התובע כי למרות דבריו שהאופנוע הנוסף עצר מאחוריו והמתין דקה או שתיים, אזי הדבר לא נראה בתמונות מהסרטון, וכי לא נראה אופנוע נוסף, השיב הנאשם איננו רוצה לענות על השאלה, וכי איננו מבין מדוע התובע מראה לו

את התמונות הללו, וכי התמונות שהציג לו אינן ממחישות את מה שהיה.

הנאשם אישר כי אין לו היכרות עם השוטר וכי לא ידועה לו סיבה שהשוטר סתם ירשום לו דו"ח.

בתגובה לשאלת בית המשפט באיזה נתיב נהג כקילומטר לפני שנעצר ע"י השוטר, השיב

הנאשם כי היה בנתיב הימני הראשון, ובתגובה לכך שקודם אמר שהשוטר בא מצד שמאל שלו והיה

צריך לעבור עוד שני נתיבים כדי להגיע לשוליים, השיב הנאשם כי היו בכביש 4 נתיבים וכי אמנם

בסרטון רואים שבכביש רק 3 נתיבים אולם בחלק מהכביש יש 4 נתיבים.

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם על סמך עדות השוטר, הדו"ח, הסרטון, והבדיקות של הממל"ז שנערכו על ידיו. עדותו הייתה אמינה, קוהרנטית, ולא נסתרה.

הנאשם העיד כי בזמן העבירה היה בנתיב השלישי, אולם בעדותו עלו מס' סתירות הן לעניין עומס הכביש, הן לעניין מספר הנתיבים בכביש והן לעניין האופנוע שלדבריו ביצע את העבירה ואף עצר במקום מאחוריו במשך דקה - שתיים, עדות הנאשם נסתרה בסרטון שהוצג

בנסיבות אלו אין ספק שהמאשימה עמדה בנטל ההוכחה.

טענת הנאשם

מבקש לזכותו מאחר ואיננו אשם. לטענת הסנגור קיים ספק באמינות מכשיר הממל"ז בשל פגמים במהימנות הפעלת הממל"ז ובשל מהימנות תוצאות הממל"ז ולפיכך מבוקש לזכות את הנאשם.

דין

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. הריני קובעת כי מכשיר הממל"ז הופעל על ידו במיומנות ובהתאם לנוהלי ההפעלה.

2. לאור ההלכה הפסוקה (ע"פ 5345/90 בראונשטיין נ' מ"י), בעבירת מהירות, המסתמכת על הפעלת ממל"ז על התביעה לעמוד בנטל ההוכחה בשלושה תחומים כדלקמן:

א. יש להוכיח כי הממל"ז הופעל על ידי שוטר מוסמך ומיומן.

ב. יש להוכיח כי הממל"ז פעל באופן תקין בשעת המדידה.

ג. יש להוכיח כי הממל"ז הופעל כראוי בקטע כביש מתאים ובתנאים שבהם לא מתעורר כל

ספק סביר, שמא התוצאה שנתקבלה בצג הממל"ז איננה משקפת נכונה את מהירות נהיגתו של הנאשם.

מראיות המאשימה עולה כי העד ביצע את כל הבדיקות שנקבעו בפסיקה (בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה, בדיקת תיאום ובדיקת כיול) וזאת באופן מדויק, הן בתחילת משמרתו והן בסופה. הבדיקות שבנדון, מצביעות על אמינותו של מפעיל הממל"ז וכי הפעיל את המכשיר בהתאם לנהלי ההפעלה

ובתנאי השטח המבטיחים כי המכשיר מדווח על המהירות הנכונה בה נסע הרכב בפועל ברגע האכיפה. לא היה בידי הנאשם לולו בדל ראיה סותרת.

אשר להוכחה בדבר הכשרתו, הסמכתו ומיומנותו של מפעיל הממל"ז, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, שעד התביעה, פעל באופן מיומן ובהיותו מוסמך ומיומן למלאכה זו. הוצגו בפני ראיות בדבר היותו בעת אכיפת העבירה מפעיל מוסמך, אשר שירת בסיירת תנועה אופנועים והוסמך להפעיל ממל"ז בשנת 2018.

3. ככלל, כפי שקבעו בתי המשפט בשורה ארוכה של פסקי דין אמינותו של ממל"ז אינה מוטלת עוד בספק וכי קמה לה חזקה שבעובדה באשר לאמינות ממצאיו בכפוף להפעלתו על ידי מפעיל מיומן ועל פי הנחיות היצרן, המחייבות לבדוק את המכשיר בכל פעם מחדש טרם הפעלתו. כן נקבע, כי יש להפחית חמישה קמ"ש מכל תוצאת מדידה המתקבלת ממנו. הוסף, כי תוצאות בדיקת המכשיר יכולות להוות ראיה יחידה להרשעה (ע"פ ת"א 71382/00 מ"י נ' לוי).

לאור ההלכה המחייבת היום, היה על הנאשם בתיק זה, אם רצה בכך, להוכיח ולעורר ספק באמצעות ראיות קבילות, כי הממל"ז אינו אמין ואין ביכולתו לספק תוצאות מדויקות. משלא הביא הנאשם ראיות לסתור את החזקה ואף משלא טען בעדותו בביהמ"ש כנגדה, הריני קובעת כי לא נפל ספק בדבר אמינות הממל"ז והמהירות בה נמדד רכבו של הנאשם.

אמנם הסנגור בסיכומיו טען כנגד מהימנות מכשיר הממל"ז, אולם תמוהה בעיני טענתו כי המאשימה לא הביאה שום ראיה לכך שהממל"ז נבדק ועבר כיול בתקופה שקדמה להפעלתו וכי בוצעה בדיקת כיול ותקינות חצי שנתית.

צר לי לקבוע כי סיכומי הסנגור מתעלמים מן הדיון מיום 30.12.20 בו הוגשו ראיות התביעה, הנדרשות להוכחת תקינות ומהימנות מכשיר הממל"ז: דו"ח כיול, המשך לדו"ח כיול, כרטיס המכשיר, טופס ביקורת תקופתית, תע"צ תקינות, תע"צ כיול, תעודת כיול. ראיות אשר סומנו ת/3.

4. טענת הנאשם כי השוטר לא מדד את מהירותו מניחה כי השוטר ביקש להתעמר בו על ידי ייחוס אשמת שווא. לא הוכחה כל היכרות קודמת לאירוע נשוא הדיון בין השוטר לבין הנאשם ולא נמצאה כל סיבה מדוע יבחר דווקא בנאשם מבין כל שאר עוברי הדרך. לאור האמור אני דוחה את טענת הנאשם לפיה כי נסע במהירות המותרת וכי השוטר לא מדד את מהירות נסיעתו.

5. הנאשם לא חלק כי נסע ברכבו בזמן ובמקום המתוארים בדו"ח, הנאשם אף לא חלק על אמינות ותוצאות הבדיקה, כל שטען הנאשם כי השוטר טעה בזיהוי וכי הרכב אותו בדק השוטר איננו רכבו, הנאשם לא הציג כל טענת הגנה ממשית וגרסתו לפיה, השוטר לזר רכב אחר באמצעות הממל"ז נסתרה על ידי הראיות שהוצגו בפניי.

6. בניגוד לטענת הסנגור בדיון ובסיכומים בדבר מהירות שאינה עולה על 120 קמ"ש, הנאשם לא מסר בעדותו בביהמ"ש כל גרסא חלופית לטענת השוטר לגבי מהירות נסיעתו בעת אכיפת העבירה. יתירה מכך, הנאשם נעדר יכולת להציג גרסא פוזיטיבית למהירותו ברגע הלזירה, באשר איננו מודע לרגע זה ואף איננו יכול לדייק בדבר הרגע בו השוטר לזר אותו. סיכומי הסנגוריה אינם יכולים למלא חוסרים אשר התגלו בפרשת ההגנה...

7. טענתו של הנאשם כי בעת אכיפת העבירה הכביש היה עמוס נסתרה הן על ידי השוטר והן מצפייה בסרטון מצלמת הגוף של השוטר, אף לטענתו העיקרית של הנאשם כי אופנוע נוסף נעצר יחד עימו ואף המתין במקום מס' דקות בשל הוראת השוטר, לא מצאתי כל תמיכה בראיות לטענה זו, השוטר העיד כי לא זיהה שעצר במקום אופנוע, אף בסרטון לא נראה אופנוע נוסף אשר עומד ליד רכבו של הנאשם במקום בו נעצר ע"י השוטר.

חיזוק לדברים אלו אף יש למצוא בעדות הנאשם אשר סרב לענות לשאלת התובע מדוע האופנוע אשר לגביו טען שנעצר לידו לא נראה בסרטון.

אף תשובתו לשאלת ביהמ"ש לגבי מספר הנתבים בכביש סותרת את הנראה בסרטון, כאשר טען

כי היו בכביש 4 נתבים, ואילו בסרטון רואים שבכביש רק 3 נתבים.

עניינים אלו יורדים למהימנותו. בשאר טענות הסנגוריה לא מצאתי ממש. אשר לחישוב המופיע בסיפא

לסיכומים - יודגש כי רגע הלזירה מתייחס לנקודת זמן מסוימת. ממנה ואילך, אין כל אינדקציה אם

מהירות הנאשם השתנתה, גדלה או קטנה וכל חישוב הינו בגדר השערה בלבד.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הוכחו בפניי כל יסודות העבירה המיוחסות לנאשם.

הריני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א כסלו תשפ"ב, 15 נובמבר 2021, במעמד הצדדים